

Mama układa dzieci do snu. Gdy zasypiają, najpierw widzimy cień Piotrusia, a po chwili pojawia się Piotruś Pan razem z wróżką Dzwonką.

P: Gdzie on jest... Wyłaź natychmiast! Jak cię znajdę, to zrobię z ciebie wycinankę!
Dzwonka dostrzega cień i zaczyna go gonić, dołącza się Piotruś. Są nieostrożni i hałasują. Piotruś wykrzykuje.

P: Cieniu, do nogi! Rozkazuję ci!
Gdy udaje im się złapać cień, Piotruś złorzeczy i wymierza mu karę.

P: Mam cię ty, ty, kreaturo! Ty szelmo cienista, ty!

Dzwonko! Jaka kara?

Dzwonka namyśla się i daje odpowiedź

P: Gilgotki i szczypanko! Doskonale! Niech ta łajza zapamięta, że Piotrusiowi się nie ucieka!
Wendy się budzi.

W: Cóż to za okropne słownictwo! W tym pokoju śpią małe dzieci...

P: Cóż to za grzeczna dziewczynka! *(śmiech)* Wiadomo, że dzieci. Z dorosłymi się nie zadaję,
Wendy się obrusza, robi małego focha.

P: A tak w ogóle – Piotruś. Piotruś Pan!

Piotruś przedstawia się. Budzą się bracia.

W: A można wiedzieć, jak Pan Piotruś wszedł do naszego pokoju?

P: Normalnie. Puk, puk, dzień dobry Mister Darling. Jestem Piotruś Pan z Nanibylandii. Czy zastałem Wendy?

W: Ale jak to? O tej porze? Jest prawie północ! I skąd znasz moje imię?

P: Do haka! Ile pytań... Ale niech ci będzie. Po pierwsze – ja nigdy nie wchodzę drzwiami. To nudne. I nie gadam z dorosłymi. Szkoda czasu. Wlatuję zawsze przez okno, i tylko wtedy, jak mnie ktoś zaprosi. Więc jeśli nazywasz się Wendy Darling, to właśnie ty mnie tu zaprosiłaś. A po piąte czy które tam – najwyższy czas na nową przygodę. Więc do rzeczy. *Przez cały czas Dzwonka próbuje przeszkadzać Piotrusiowi w rozmowie z Wendy. Staje między nimi, Robi figury, pozy, żeby odwrócić uwagę Piotrusia.*

W: Więc słucham...

P: No to do rzeczy jest takie, że masz... dwadzieścia sześć sekund, żeby odpowiedzieć **tak**.

W: Ale jakie jest pytanie, Piotrusiu?

P: Normalne – czy polecisz ze mną do Nanibylandii?

W: Mam lecieć z tobą do Nanibylandii??

P: A niby o czym ciągle marzysz? A poza tym stwierdzam, że się nadajesz. Do opowiadania bajek i w ogóle. Całkiem fajna z ciebie Wendy.

Wendy przysuwa się do Piotrusia.

W: Czy to komplement Piotrusiu?

Dzwonka szczypie ją i ciągnie za włosy.

P: Co? To? To nie żaden komplement tylko Dzwonka, moja wróżka! Fruwaj mi stąd *(do Dzwonki)*, bo załatwiam sprawę! No, to jak będzie, lecisz ze mną, Wendy Darling?

W: Mogę polecieć... ale tylko na kilka dni. I pod warunkiem, że zabiorę moich braci.

P: Pod-warunek spełniony. Piotruś bierze Wendy, Wendy bierze braci i lecimy! Na przód!
Wendy chwyta Piotrusia za rękę. Dzwonka ciągnie Piotrusia za drugą rękę.

W: Piotrusiu poczekaj, my nie umiemy latać...

P: Bzdura! Dzwonko, sypnij! No, sypnij, do haka! Bez gadania!

Dzwonka, ociągając się, obsypuje magicznym pyłkiem Wendy i braci.